

Nr 170.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till undersökning rörande vissa vattenregleringsföretag m. m.; given Stockholms slott den 3 mars 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 3 mars 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, anför efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet:

Bihang till riksdagens protokoll 1939. 1 saml. Nr 170.

Lina myr i Gotlands län.

Hos Kungl. Maj:t ha *Carl Jakobsson i Hörsne m. fl.* gjort framställning om vidtagande av åtgärder för inlösen till staten av Lina myr på Gotland. Till stöd för framställningen ha sökandena anfört i huvudsak följande.

Ägarna av Lina myr, med undantag av aktiebolaget Lina myr, hade i mars 1927 hos länsstyrelsen i Gotlands län anhållit om förordnande för statens lantbruksingenjör att handlägga syneförrättning för torrläggning av myren. Dylik förrättning hade jämväl kommit till stånd. Förrättningen hade emellertid överklagats av bolaget, vilket vore den störste markägaren, och Söderbygdens vattendomstol hade enligt utslag den 31 oktober 1931 icke medgivit utförande av företaget. Kostnaderna för sökandena i ärendet hade uppgått till 17,000 kronor. Efter det genom åtskilliga avdiktningföretag ovanför myren denna alltmer försumpats och följaktligen brukningen av densamma försvärats, hade i mars 1936 begärts ny förrättning, avseende torrläggning för gräsodling och beteskultur å myren med omkringliggande marker; i nämnda ärende hade även aktiebolaget Lina myr uppträtt som sökande. Förrättningen hade kommit till stånd och dragit en kostnad av 4,291 kronor 50 öre. Sedan förrättningen överklagats av Svenska naturskyddsföreningen, Samfundet för hembygdsvård och Gotlands fiskeriförening, varjämte berörda bolag anslutit sig till klagandena och viss talan förts av kammardvokatfiskalsämbetet, hade vattendomstolen i målet avkunnat ett för sökandena gynnsamt utslag och ålagt klagandena att betala kostnaderna i målet. Härefter hade emellertid vattenöverdomstolen förklarad en inom torrläggningssområdet befintlig vattensamling, benämnd Råby träsk, utgöra sjö och återförvisat målet till vattendomstolen, varvid sökandena ålagts svara för kostnaderna. Sökandena, vilkas sammanlagda kostnader för syneförrättningar m. m. uppgått till omkring 26,000 kronor, hade nu nödgats återkalla målet hos vattendomstolen.

Sökandena funne egendomligt, att en stor mängd utdiktningföretag, vilka erhållit statsunderstöd, fått rätt att släppa vatten över sökandenas marker, under det sökandena icke kunnat erhålla rätt att vidaga åtgärder för dessas torrläggning; icke mindre än 47 vattenavtappningar berörande Lina myrs nederbördsområde hade verkställts sedan år 1900, därav en stor del de senaste åren. Genom dessa utdikningar finge sökandenas marker vid nederbörd hastigare översvämning, och även de gamla vattengångarna i myren hade slammat till. Att härigenom värdet av sökandenas mark sjunkit framginge av att taxeringsvärdet å myren, som tidigare varit satt till 200 kronor för hektar, år 1938 sänkts till 100 kronor för hektar. Sökandena insåge visserligen myrens värde ur naturskyddssynpunkt, men ansåge det utgöra en uppenbar kränkning av deras rätt till jorden att fordra att de själva skulle bära kostnaderna för dennas befriande från det vatten, den tillförts genom andra utdiktningföretag. Sökandena ville därför hemställa om åtgärder för inlösen till staten av Lina myr, därvid jorden borde framgent få brukas av sökandena mot arrende, samt för reglering genom statens försorg av vattenståndet i syfte att återställa myrens förutvarande karaktär.

Lantbruksstyrelsen har den 17 februari 1939 avgivit utlåtande i ärendet samt därvid anfört bland annat följande.

Anledningen till den i ärendet omförmälda tidsutdräkten med avseende å lösandet av frågan om torrläggning av Lina myr och angränsande vattenskadade marker i och för nämnda områdets fullständigare utnyttjande i

jordbrukssyfte synes till väsentlig del vara att söka i svårigheten att förena de olika intressen, som skulle komma att beröras av det ifrågasatta torrläggningsföretaget. Uppenbart är, att dröjsmålet med torrläggningsfrågans avgörande medfört avsevärd skada för vederbörande jordägare. Likaså råder intet tvivel om att denna skada blivit alltmera kännbar för varje år i och med den fortgående utdikningsverksamheten inom myrens nederbördsområde. Liknande företeelser göra sig för övrigt gällande för de flesta vattendrag i riket, i den mån utdikningar av mera betydande omfattning komma till stånd inom deras nederbördsområden, ett förhållande, å vilket lantbruksstyrelsen sedan ett flertal år haft sin uppmärksamhet riktad.

Frågan, huruvida i 10 kap. 48 § vattenlagen omförmälda förutsättningar för återkallelse i detta fall äro uppfyllda, undandraget sig styrelsens bedömning. Oavsett huru därmed förhåller sig, kan det enligt lantbruksstyrelsens förmenande synas lämpligt, att med anledning av föreliggande framställning om statlig inlösen av Lina myr m. m. en utredning därom kommer till stånd, avseende äganderättsförhållanden, markområdenas avstyckning från vederbörande fastigheter, statens kostnader för inlösen, reglering av vattenståndet å myren och de inlösta områdenas framtida disposition m. m. Kostnaderna för en sådan utredning torde böra helt bestridas av statsmedel; likväl torde jordägarna böra tillförbindas att, för den händelse i framställningen ifrågasatta åtgärder komma till verkställighet, svara för viss del, förslagsvis högst hälften av nämnda kostnader.

Storleken av kostnaderna för den förordade utredningen kunna i förväg endast mycket approximativt uppskattas, då någon bestämd hållpunkt för en uppskattning i frågans nuvarande läge svårigen kan påvisas och för utredningen torde komma att erfordras vissa lantmäteriatgärder, angående vilkas kostnader lantbruksstyrelsen icke kan uttala sig. Emellertid bör huvudsakliga delen av för utredningen nödigt material kunna hämtas ur redan förefintliga, vid syneförrättningen angående torrläggningsföretaget upprättade plankartor m. m. Med hänsyn härtill anser sig styrelsen kunna approximativt uppskatta kostnaderna för ifrågavarande utredning till ett belopp av 6,000 kronor och hemställer, att Kungl. Maj:t måtte för verkställande av utredning i angivna syften anvisa högst 6,000 kronor.

Statskontoret har i den 23 februari 1939 avgivet utlåtande i ärendet anför, att, därest Kungl. Maj:t skulle finna påkallat låta verkställa den av lantbruksstyrelsen förordade utredningen, andra medel ej syntes stå till Kungl. Maj:ts förfogande än nionde huvudtitelns anslag till extra utgifter. För den händelse detta anslag med hänsyn till storleken av det belopp, varom nu vore fråga, icke lämpligen ansåges böra anlitas, syntes annan utväg ej stå öppen än att av riksdagen äska medel för ändamålet.

Sjöarna Bodträsk-Lommen, Bodträsk och Storträsk i Norrbottens län.

I anledning av en hos Kungl. Maj:t gjord framställning om bidrag från norrländska avdikningsanslaget till ett företag, avseende utdikning av sjön Lommen och vattensjuk mark inom Bodträsk by i Nederkalix socken av Norrbottens län, anförde lantbruksstyrelsen i skrivelse den 8 september 1915 bland annat följande.

Förslaget avsåge dels sänkning av sjön Lommen samt dammanordningar i såväl tilllopp som avlopp för denna sjö, dels ock utdikning av en del vattensjuka marker, belägna invid nämnda sjö och vid sjön Bodträsket. De i företaget ingående vattensjuka markerna med en areal av tillhopa 39.75 hektar kunde, med undantag av närmast invid sjöarna belägna områden om 17,03 hektar, utdikas oberoende av det nuvarande vattenståndet i sjön Lommen. Kostnaden för hela företaget skulle enligt ett av lantbruksingenjören E. Berggren år 1909 i samband med plan för företaget upprättat kostnadsförslag uppgå till 40,000 kronor, varav fölle 2,500 kronor på utdikningen av de av sjön oberoende sankmarkerna samt 37,500 kronor på sänkningen av sjön Lommen och torrläggning av de närmast invid sjön belägna områdena. Kostnaderna för torrläggning av de av sjön oberoende sankmarkerna skulle belöpa sig till 110 kronor per hektar, för landvinning genom sjösänkningen till omkring 1,350 kronor per hektar och för torrläggning av de närmast invid sjön belägna sankmarkerna till omkring 450 kronor per hektar. Då med sjösänkningen huvudsakligen avsåges vinnande av slättermarker, och någon frostminskning för i närheten belägna inägor näppeligen kunde anses uppkomma genom denna sänkning, syntes kostnaden bliva alltför stor i förhållande till den nytta, som genom sänkningen skulle uppstå. På grund härav syntes anslag till sjösänkningen ej kunna tillstyrkas och borde densamma icke innefattas i fastställelse å den för företaget upprättade planen.

Lantbruksstyrelsen beräknade kostnaden för företaget med nämnda jämte vissa övriga ändringar till 2,625 kronor 16 öre.

Genom beslut den 16 oktober 1915 fastställde Kungl. Maj:t den för företaget upprättade planen med av lantbruksstyrelsen föreslagna ändringar och förbehåll samt anvisade till företagets utförande ett statsbidrag från norrländska avdikningsanslaget av 1,310 kronor.

Företaget har ej heller sedermera kommit till stånd, i vad gäller Lommen, varmed avses sjön Bodträsk-Lomben, även benämnd Lomben.

På framställning av vederbörande intressenter har statens lantbruksingenjör G. Hegethorn år 1933 verkställt viss undersökning för uppgörande av preliminära kostnadsberäkningar och båtnadsuppskattningar för ett tilltänkt sjösänkningsföretag, avseende urtappning av sjöarna Bodträsk-Lomben, Bodträsk och Storträsk i Nederkalix socken. Av ett av lantbruksingenjören den 4 oktober 1933 avgivet utlåtande framgår i huvudsak följande.

Sjöarna Bodträsk-Lomben och Bodträsk äro belägna inom Bodträsk bys ägor omkring 2 kilometer söder om Bodträsk hållplats på Norra stambanan. Sjön Storträsk inom Storträsk bys ägor ligger 1.5 kilometer norr om nämnda hållplats.

Enligt uppgift är huvudsyftet med sjösänkningarna att av sjöbottnarna vinna s. k. dämmängar. Genom förundersökning har utrönts, att Bodträskets lågvattenyta ligger omkring 0.10 meter högre än Bodträsk-Lombens samt Storträskets omkring 1.20 meter högre än Bodträskets. Vid högvatten är vattenytan horisontell över hela området. Medeldjupen vid lågvatten äro för Bodträsk-Lomben cirka 1.5 meter och för Bodträsket och Storträsket cirka 2 meter.

I fråga om utdikning av sjön *Bodträsk-Lomben* har det av E. Berggren upprättade kostnadsförslaget överarbetats. Med hänsyn till nu gällande arbetspriser blir den beräknade kostnaden för utdikning av sjön cirka 90,000

kronor. För utrönande av den båtnad, som skulle uppkomma genom Bodträsk-Lombens utvinnande som dämmäng, har jordprov tagits av sjöbotten samt undersökning av provet verkställt av kemiska stationen i Luleå. Sjöns areal uppgår till 22,20 hektar och båtnaden har approximativt uppskattats till 15,000 kronor. Härutöver synes uppkomma en båtnad av omkring 5,000 kronor genom att utefter sjöns stränder samt av- och tillopp befintlig ängs- och odlingsmark till en areal av omkring 15 hektar kan väntas bli odlingsduglig. Den sammanlagda båtnaden genom sänkning av Bodträsk-Lomben utgör sålunda cirka 20,000 kronor.

Utsträckes företaget att även avse sänkning av sjön *Bodträsk*, i den mån detta låter sig göra på grund av det föreslagna bottenläget i sjön *Lomben*, tillkomma grävningskostnader å omkring 30,000 kronor. Då syftet att erhålla dämmäng av *Bodträsk* icke kan ernås på grund av djupförhållandena i sjön samt föreliggande fallförhållanden, skulle båtnad uppkomma huvudsakligen genom förbättrad torrläggning av vattenskadade ängs- och myrmarker kring *Bodträskets* utlopp, *Storträskälven*, å sträckan mellan sjön och järnvägslinjen *Boden—Karungi* samt å åker och odlingsmark i sjöns norra del, tillsammans cirka 60 hektar. Båtnaden uppskattas approximativt till 25,000 kronor, men för utvinnande av hela denna båtnad erfordras vissa grävningsarbeten i *Storträskälven* å förut angivna sträcka, för vilka kostnaden approximativt beräknas till 8,000 kronor.

Av samma anledning som gäller för *Bodträsk* kan ej heller sjön *Storträsket* utvinnas som dämmäng. En del ängs- och odlingsmarker, huvudsakligen belägna i sjöns norra del omkring *Lombälven* och kring avloppet, med en areal av omkring 70 hektar, skulle emellertid vinna förbättrad torrläggning för odlingsändamål med en approximativt uppskattad båtnad av 30,000 kronor. För utvinnande av denna båtnad krävas grävningsarbeten i *Storträskälven* uppströms järnvägen, med en beräknad kostnad av omkring 22,000 kronor.

Vid beräkningarna har förutsatts att flottningföreningen svarar för uppkommande kostnad för dammbyggnader för flottleden.

För olika utsträckningar av sjösänkingsföretaget skulle alltså preliminärt beräknade grävningskostnader och approximativt uppskattad båtnad ställa sig på följande sätt:

Företagets omfattning	Grävningskostnad kronor	Båtnad kronor	Relativ kostnad
Sänkning av <i>Bodträsk-Lomben</i>	90,000	20,000	4.5
Sänkning av <i>Bodträsk-Lomben</i> och <i>Bodträsk</i> samt upptagande av <i>Storträskälven</i> till järnvägen	128,000	45,000	2.85
Sänkning av <i>Bodträsk-Lomben</i> , <i>Bodträsk</i> och <i>Storträsk</i>	150,000	75,000	2.0

I en den 31 januari 1938 dagtecknad skrift har *Nederkalix sockens kommunalnämnd* gjort framställning om statligt stöd till genomförande av ifrågavarande sjösänkingsföretag. Till stöd för framställningen har anförts i huvudsak följande.

Intressenter i företaget äro huvudsakligen småbrukare, vilka tidigare i stor utsträckning varit säsongarbetare vid industri inom orten. Då sådan anställning sedan lång tid tillbaka icke kunnat erhållas, har befolkningens ekonomi blivit så undergrävd, att många tillfälligt nödsakats anlita fattigvården för sin

försörjning. Medräknas endast den del av sjösänkingsföretaget, som avser Bodträsk-Lomben, uppgår antalet intressenter till 14 med en befolkning av 78 personer. Kreatursbeståndet för denna del utgöres av 41 kor samt 6 hästar. Taxeringsvärdet av intressenternas egendom uppgår till 47,100 kronor och skulderna å densamma till omkring 22,400 kronor. Medräknas hela företaget, stiger intressenternas antal till 45 med en sammanlagd befolkning av 241 personer. Kreatursbeståndet inom de byar, som beröras av företaget i dess helhet, utgör 128 kor och 21 hästar. Sammanlagda taxeringsvärdet å intressenternas egendom utgör i detta fall 184,700 kronor, och skulderna uppgå till 116,100 kronor. Utförandet av ifrågavarande torrlägningsföretag skulle uppenbarligen komma att tillföra intressenterna ökade försörjningsmöjligheter, sett på längre sikt. Intressenterna sakna emellertid möjlighet att genomföra företaget, därest icke bidrag för ändamålet i någon form kan erhållas.

Över främställningen ha yttranden avgivits av lantbruksstyrelsen den 4 mars 1938, av torrlägningskommittén den 31 januari 1939 och av statskontoret den 17 februari 1939. Lantbruksstyrelsen har med sitt yttrande överlämnat, bland annat, från Nederkalix sockens kommunalnämnd införskaffade preliminära uppgifter angående de av företaget beroende fastigheternas nuvarande innehav av odlad jord och genom torrläggningen motsedda tillskott av odlingsmark och äng. Enligt nämnda uppgifter skulle genom företaget 35 intressenter i Nederkalix socken, ägare till fastigheter med en odlad jord av 126.1 hektar, genom sjösänkningen erhålla landvinning med en areal av 222.1 hektar, därav 28.6 hektar odlad, vattensjuk mark, 146.5 hektar odlingsmark samt 47 hektar ängsmark. Därjämte skulle enligt uppgift fastighetsägare inom Hietaniemi kommun erhålla omkring 20.0 hektar odlingsmark genom sjösänkningen.

Lantbruksstyrelsen har i sitt yttrande anfört i huvudsak följande.

Då det ifrågasatta torrlägningsföretaget skulle innefatta, bland annat, sänkning av sjö, varjämte flottled synes beröras, kan utförande av företaget icke komma ifråga förrän utredning föreligger enligt bestämmelserna i vattenlagen. Av vederbörande lantbruksingenjörs utlåtande i ärendet framgår, att kostnaderna för företagets genomförande så avsevärt överstiga värdet av genom torrläggningen uppkommande båtnad, att understöd ur avdiktningsslaget eller avdiktningsslånefonden till företaget icke är att påräkna. Emellertid synes det icke uteslutet, att ett genomförande av företaget i allt fall är av betydelse för jordbruket i orten. Av de inhämtade uppgifterna angående de av företaget beroende fastigheterna synes framgå, att dessa samtliga äro att karakterisera som ofullständiga jordbruk, ävensom att det tillskott av ny jord, som genom företaget skulle vinnas, i de flesta fall skulle för dem bliva av betydande värde. Härtill kommer, att företaget med de arbetstillfällen, det skulle erbjuda för ortens befolkning, kan vara lämpat som beredskapsarbete under tider av arbetslöshet och sålunda utföras med anlitan av för dylika arbeten tillgängliga medel. För utrönande av de ifrågavarande jordbrukens utvecklingsmöjligheter synes det önskvärt, att en utredning enligt vattenlagens bestämmelser kommer till stånd rörande företaget. Vederbörande lantbruksingenjör har vid på anmodan av lantbruksstyrelsen verkställd förhandsberäkning uppskattat kostnaderna för en dylik utredning till i runt tal 4,000 kronor, exklusive hantlangning och dylikt. Det kan antagas, att med de begränsade ekonomiska resurser, över vilka de av företaget berörda jordägarna synas förfoga, det näppeligen är möjligt för dem att uppbringa det för utredningen erforderliga beloppet. Vid det förhållandet, att företaget

närmast skulle få karaktär av beredskapsarbete, finner styrelsen sig böra förorda, att ifrågavarande utredningskostnader täckas av statsmedel.

Jämväl *torrläggningsskommittén* har tillstyrkt, att utredning i förevarande fall verkställdes helt på statens bekostnad, utom i vad avsåge hantlangning, samt att för ändamålet anvisades ett belopp av högst 4,000 kronor. *Kommit-tén* har anfört följande.

Kommittén har vid besök den 27 september 1938 tagit kännedom om förhållandena på platsen samt därvid funnit, att företaget i och för sig skulle medföra synnerligen stor nytta för markägarna. De tre ifrågavarande sjöarna tillhöra Moåns vattenområde och äro nedifrån räknat belägna i ordningen Bodträsk-Lomben, Bodträsk och Storträsk. Ett sänkningsföretag kan tänkas genomfört med sänkning av endast Bodträsk-Lomben, av Bodträsk-Lomben och Bodträsk eller ock av alla tre sjöarna. Av lantbruksingenjörens förberedande utredning framgår, att för alla tre alternativen kostnaderna skulle långt överstiga båtnaden samt att förhållandet mellan kostnad och båtnad eller den s. k. relativa båtnaden skulle ställa sig ogynnsammast om endast Bodträsk-Lomben och gynnsammast om alla tre sjöarna sänktes men även i sistnämnda fall uppgå till ett så högt värde som 2. Uteslutet är dock givetvis icke, att de ekonomiska möjligheterna efter en närmare utredning kunna visa sig betydligt mindre ogynnsamma. Skulle efter en närmare utredning av frågan kostnaderna visa sig bliva lika höga som av lantbruksingenjören beräknats, kan tydligtvis icke statsbidrag i vanlig ordning till företagets genomförande av intressenterna påräknas. Företaget synes kommittén vara så pass problematiskt, att det, om icke särskilda omständigheter förelåge, knappast borde komma i fråga ens såsom beredskapsarbete.

Emellertid är de av företaget berörda byarnas befolkning numera till sin existens direkt hotad på grund av att arbetstillfällena för industrien icke längre stå till buds i nämnvärd omfattning. Befolkningen har alltid tillförne varit hänvisad därtill och har till sina bostäder endast ofullständiga jordbruk. För att den bofasta befolkningen icke må alldeles gå under eller tvingas till utflyttning med ytterst ovissit resultat, påkallas lämpligt understöd från samhällets sida. Ett gott sätt att rädda ställningen synes då ifrågavarande sjösänk-ningsföretag erbjuda, i det att därigenom i stor utsträckning skulle möjliggöras att fullständiga jordbruken. På grund härav synes också företaget kunna förtjäna att understödjas i mer än eljest bruklig omfattning. För bedömande härav är emellertid en fullständig utredning enligt vattenlagen erforderlig och bör därför med det snaraste verkställas, så att företaget må kunna icke blott säkrare bedömas, utan även inom den närmaste tiden komma till utförande, om utredningen visar ett under för handen varande förhållanden acceptabelt resultat. Skulle arbetet av en eller annan anledning icke omedelbart efter utredningens verkställande komma till utförande, vinner ändock, att en färdig plan till eventuellt beredskapsarbete föreligger. Bristen på sådana planer är mycket stor, varför även härutinnan utredningen skulle bliva av verkligt värde.

Statskontoret har yttrat, att, därest Kungl. Maj:t med hänsyn till föreliggande omständigheter skulle finna den av lantbruksstyrelsen och torrläggningsskommittén tillstyrkta utredningen rörande ifrågavarande torrläggningss-företag böra komma till stånd på statsverkets bekostnad, det för ändamålet erforderliga medelsbeloppet, 4,000 kronor, lämpligen borde äskas av riksdagen såsom ett särskilt reservationsanslag under nionde huvudtiteln.

Departements-
chefen.

I betraktande av att i förevarande båda fall för en hel bygd betydelsefulla intressen stå på spel finner jag önskvärt, att på statens bekostnad utredningar verkställas angående de ifrågasatta företagen. Utredningen rörande Lina myr torde böra avse såväl frågan huruvida statsinlösen av myren bör komma till stånd som frågan om vattenavledning från densamma, samt huvudsakligen inriktas på de i lantbruksstyrelsens utlåtande omnämnda spörsmålen. Beträffande det tilltänkta vattenavledningsföretaget rörande sjöarna Bodträsk-Lomben, Bodträsk och Storträsk bör även tagas under övervägande, huruvida icke andra alternativ till företagets utförande kunna ifrågakomma såsom ekonomiskt mindre ogynnsamma än de hittills ifrågasatta. Mot lantbruksstyrelsens uppskattning av de belopp, som kunna erfordras för utredningarna, finner jag ingen anledning till erinran. Det för ändamålet sålunda erforderliga beloppet, tillsammans 10,000 kronor, torde böra anvisas såsom särskilt anslag under riksstatens nionde huvudtitel. Medelsanvisningen torde böra ske i form av reservationsanslag. Det lär få ankomma på Kungl. Maj:t att, därest riksdagen godkänner ett förslag enligt vad jag nu förordat, sedermera meddela de närmare föreskrifter rörande medlens disposition, som finnas behöfvliga. I fråga om Lina myr torde, därest sedermera utan inlösen till staten av myren statsbidrag beviljas för utförande av vattenavledning från densamma, hälften av för utredningen utbetalt belopp böra gå i avräkning å statsbidraget.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Undersökning rörande vissa vattenregleringsföretag m. m. för budgetåret 1939/40* under nionde huvudtiteln anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 10,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gunnar Sandström.